Р Е Ш Е Н И Е
№ 43233

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 63 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **9593** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 10а, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на М. С. Я. /M. S. Y./, [дата на раждане] , гражданин на О. кралство Великобритания и С. И., с адрес: 12 „П. Р.“, Д., Н., IP22 4YF, Обединено кралство, подадена чрез адвокат Х. В., против Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза вид „D“/, от 06.07.2026г., постановен от Н. Н. З. – първи секретар, консул в Консулска служба при Посолството на Република България в Л., Обединено кралство Великобритания и С. И., по заявление за виза № LON25001827V /преписка № 25001827/, подадено на 29.08.2025г.

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради неспазване на установената форма и липса на мотиви, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че е изпълнил изцяло законовите изисквания за получаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15, ал. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗЧРБ в качеството му на пенсионер, разполагащ с достатъчно средства за издръжка и осигурено лично жилище в страната. Твърди, че мотивът на органа за нередовност на удостоверителните документи за пенсия е незаконосъобразен и необоснован, тъй като документите произхождат от компетентната британска пенсионна институция DWP, нотариално заверени са и са снабдени с Апостил по реда на Х. конвенция от 05.10.1961г., ведно с легализиран превод на български език. Излага доводи, че с постановения отказ незаконосъобразно се накърнява правото му на личен живот и мирно ползване на придобитата от него недвижима

собственост в България по смисъла на чл. 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи /ЕКПЧ/ и чл. 1 от Допълнителния протокол № 1 към ЕКПЧ. По тези съображения моли за отмяна на оспорения отказ, връщане на преписката на компетентния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона и присъждане на сторените по делото разноски по представен списък.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Х. В., който поддържа жалбата, заявява липса на нови доказателствени искания и моли за присъждане на направените по делото разноски по списък.

Ответникът – Консулско длъжностно лице при Посолството на Република България в Л., Обединено кралство, редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. С молби от 20.07.2026г. и от 10.09.2026г., депозирани чрез юрк. Е. К. и гл. специалист И. А. от дирекция „К. отношения“ на МВнР, оспорва жалбата, изпраща административната преписка.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.08.2025г. М. С. Я. /M. S. Y./, [дата на раждане] , гражданин на О. кралство, е подал в Посолството на Република България в Л. Заявление за издаване на национална виза за дългосрочно пребиваване /вид „D“/, регистрирано с вх. № LON25001827V /преписка № 25001827/. Като цел на пътуването и професионален статус в заявлението е посочено „R.“ /пенсионер/ на основание чл. 15, ал. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ, с адрес на пребиваване в страната: [населено място], местност „Ш.“, [улица], апартхотел „H. L.“, ап. 37, и декларирана издръжка от собствени средства.

Към заявлението и в преписката са представени: редовен британски паспорт №[ЕИК], валиден до 31.01.2035г.; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 194, том IV, рег. № 8933, дело № 756/2008г. от 24.06.2008г. на нотариус С. В. с район на действие РС – Разлог, удостоверяващ индивидуалната собственост на жалбоподателя върху Апартамент № 37 с площ от 89,09 кв.м. и Подземен гараж № 8 в [населено място]; Удостоверителни писма и справки за изплащани обезщетения от Министерството на труда и пенсиите на О. кралство /D. for W. & P. – DWP, T. Pension S./ от 10.01.2025г. и от 13.02.2026г. с осигурителен реф. № WE386133A, удостоверяващи отпусната и действаща държавна пенсия /S. Pension/ на М. Я., считано от 01.01.2025г., с редовни плащания от по 783,68 британски лири на всеки 4 седмици /203,94 британски лири седмично/, заверени от британски нотариус и солиситър, снабдени с Апостил по Х. конвенция № APO-EE3B-CPXN-DYQ6-9HEL от 14.07.2025г. и № APO-Z.-Q.-S.-PUEW от 02.03.2026г., издадени от FCDO в [населено място], ведно с официален превод на български език със заверка на подписа на преводача; Банкови извлечения по сметка в британската институция „N. B. S.“ за периода февруари – май 2025г., установяващи ежемесечни кредитни постъпления на пенсия от „DWP SP“ в размери от 783,68 и 799,72 британски лири и постоянни крайни наличности над 3 000,00 британски лири; Договор за открита банкова сметка в „Първа инвестиционна банка“ АД – клон Б. от 15.09.2022г.; Застрахователна полица за медицинска застраховка за чужденци № Е. от 19.08.2025г. на ЗД „Бул Инс“ АД с валидност от 29.08.2025г. до 28.08.2026г. и лимит на отговорност 30 000,00 евро; както и Свидетелство за съдимост от Службата за криминални досиета на О. кралство /ACRO/ от 30.06.2025г., установяващо липса на осъждания /„NO L. T.“/, снабдено с Апостил № APO-O123-FT2W-5JED-M. от 14.07.2025г. и

официален превод на български език.
По делото е прието писмо рег. № 536400-104654/07.10.2026г. на Дирекция „Миграция“ – МВР, ведно със Становище рег. № 244р-19164/30.06.2026г. на група „Миграция“ при ОДМВР – Б., в което е предложено да бъде отказана виза с мотив, че документът за пенсия е заверен от нотариус като вярно копие и впоследствие апостилиран за подписа на нотариуса, а не за подписа и длъжността на служителя от пенсионната служба.
На 06.07.2026г. консулът при Посолството на Република България в Л. Н. З. е постановил оспорения Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване вид „D“ по заявление № LON25001827V. Актът е съставен на формуляр по Приложение № 7 към чл. 34, ал. 3 от НУРИВОВР, като правно основание е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, а в полето „Допълнителни забележки“ е вписано: „Документът за пенсия не отговаря на закона. Заверен е вярно с оригинала от нотариус, като впоследствие апостилът удостоверява подписът на нотариуса. Нотариусът не е компетентен орган по отношение правото на пенсия във Великобритания. Апостилът следва де удостовери подписа и длъжността на служителя на пенсионната служба, издал документа.“
Отказът е изпратен по електронна поща на жалбоподателя на 07.07.2026г. в 17:28ч., а жалбата срещу него е подадена чрез упълномощения адвокат в преклузивния 14-дневен срок, с внесена държавна такса от 5,12 евро по сметката на АССГ на 20.07.2026г.
При така установената фактическа обстановка, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав, обосновава следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима.
Съгласно чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи за дългосрочно пребиваване по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ не подлежат на съдебно обжалване, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая жалбоподателят изрично се позовава на необосновано накърняване на правото му на личен живот и свободен избор на местоживеене като пенсионер, както и на мирното ползване на придобития от него собствен жилищен имот в страната по смисъла на чл. 8 от ЕКПЧ и чл. 1 от Допълнителния протокол № 1 към ЕКПЧ. Жалбата е депозирана от пряк адресат на акта, имащ правен интерес по чл. 147, ал. 1 от АПК, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което подлежи на разглеждане по същество.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Оспореният отказ е постановен от компетентен административен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/. Съгласно чл. 34, ал. 3 и ал. 5 от НУРИВОВР формулярът по Приложение № 7 се подписва от ръководителя на задграничното представителство или оправомощено от него длъжностно лице. Със Заповед № АВ-02-06/20.01.2025г. на извънредния и пълномощен посланик на Република България в Л., издадена въз основа на Заповед № 95-00-26/16.01.2025г. на министъра на външните работи, консулът Н. З. е надлежно оправомощен да издава и подписва откази за визи по Приложение № 7, поради което не е налице порок по чл. 146, т. 1 от АПК.
Отказът обаче е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона.
Правното основание на подаденото заявление е чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ, съгласно която разпоредба разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване, получили са право на пенсия съгласно законодателството на Република България, държавата си на произход или друга държава

и разполагат с достатъчно средства за издръжка в страната. По силата на чл. 24, ал. 2 от ЗЧРБ, чл. 19, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 19, т. 1 и т. 2 от НУРИВОВР кандидатът за виза вид „D“ следва да удостовери наличието на придобито пенсионно право, осигурено жилище, валидна медицинска застраховка и достатъчно финансови средства за издръжка.
Като единствено основание за постановения отказ органът е посочил чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – чужденецът „не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“, аргументирайки се с това, че пенсионният документ е заверен нотариално, а последващият Апостил удостоверява подписа на нотариуса, а не този на длъжностното лице от пенсионната служба.
Този извод на органа е изцяло незаконосъобразен и необоснован. Съгласно чл. 1, б. „г“ от Х. конвенция от 05.10.1961г. за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, по която Република България и О. кралство са страни, официалните заверки, поставени върху документи с частен характер, включително нотариалните удостоверявания на преписи, съставляват публични актове. Полагането на официален Апостил от компетентния британски орган /FCDO/ върху документ, заверен от местен нотариус или солиситър, съответства стриктно на установения международен ред и националното законодателство на издаващата държава, като придава на документа пълна удостоверителна сила на територията на Република България. Документът е надлежно преведен на български език по реда на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.
Наред с това съдържанието на представените документи от Министерството на труда и пенсиите на О. кралство /DWP, T. Pension S./ с осигурителен реф. № WE386133A категорично доказва, че жалбоподателят има отпусната и действаща държавна пенсия /S. Pension/ в размер на 783,68 британски лири на всеки 4 седмици /203,94 британски лири седмично/. Реалното получаване на тези суми и тяхната финансова достатъчност са доказани по несъмнен начин от представените официални банкови извлечения от „N. B. S.“ за периода февруари – май 2025г., съдържащи регулярни преводи от „DWP SP“ и стабилни салдови наличности над 3 000,00 британски лири. Жалбоподателят е представил и доказателства за открита банкова сметка в „Първа инвестиционна банка“ АД в България.
По делото е доказано и пълното изпълнение на останалите законови изисквания по чл. 24, ал. 2 ЗЧРБ и чл. 14 НУРИВОВР: осигурен е собствен подслон чрез придобития с Нотариален акт № 194/2008г. жилищен имот в [населено място] с площ от 89,09 кв.м.; приложена е едногодишна медицинска застраховка от ЗД „Бул Инс“ АД с лимит от 30 000,00 евро, както и официално свидетелство за съдимост от ACRO, снабдено с Апостил и превод, установяващо чисто съдебно минало /„NO L. T.“/.
При преценката на заявлението административният орган е нарушил императивните изисквания на чл. 7, ал. 2, чл. 9, ал. 2, чл. 35 и чл. 36, ал. 1 – 3 от АПК за всестранно, пълно и обективно изясняване на релевантните факти. Формалният подход към начина на удостоверяване на пенсионния акт игнорира материалната доказателствена сила на събраните писмени доказателства. Съгласно чл. 9з, ал. 3 ЗЧРБ и чл. 30, ал. 6 НУРИВОВР, ако органът е имал конкретни съмнения, той е разполагал с правната възможност и задължение да укаже представянето на допълнителни документи или служебно да извърши проверка, вместо да постановява необоснован отказ по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ при безспорно установени материалноправни предпоставки.
По силата на чл. 170, ал. 1 от АПК административният орган носи доказателствената тежест да установи фактическите основания на отказа, което в настоящото производство не е сторено. Актът е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Тъй като естеството на визовото

производство не позволява решаване на спора по същество от съда, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде изпратена на компетентния орган – Консулско длъжностно лице при Посолството на Република България в Л., за ново произнасяне по заявлението при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат сторените съдебно-деловодни разноски. От доказателствата по делото се установява реално заплатено възнаграждение за един адвокат в размер на 600,00 евро /1 173,50 лева/ по договор за правна защита и съдействие и списък по чл. 80 ГПК вр. чл. 144 АПК, както и внесена държавна такса по сметката на АССГ в размер на 5,11 евро /10 лева/, или общо 605,11 евро. Разноските следва да бъдат присъдени в пълен размер, платими от бюджета на юридическото лице, в чиято структура се намира органът – Министерството на външните работи на Република България.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза вид „D“/ от 06.07.2026г., постановен от Н. Н. З. – първи секретар, консул в Консулска служба при Посолството на Република България в Л., Обединено кралство Великобритания и С. И., по заявление за виза № LON25001827V /преписка № 25001827/, подадено на 29.08.2025г. от М. С. Я. /M. S. Y./, [дата на раждане] , гражданин на О. кралство Великобритания и С. И..
ИЗПРАЩА административната преписка на Консулско длъжностно лице при Посолството на Република България в Л., Обединено кралство Великобритания и С. И., за ново произнасяне по Заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване № LON25001827V от 29.08.2025г., подадено от М. С. Я., при стриктно съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото съдебно решение.
ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република България да заплати на М. С. Я. /M. S. Y./, [дата на раждане] , гражданин на О. кралство Великобритания и С. И., притежаващ британски паспорт №[ЕИК], сумата в размер на 605,11 евро (шестотин и пет евро и 11 евроцента), представляваща сторени по делото съдебно-деловодни разноски.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: